

Thứ Năm, 16-10-2025. Năm C
Thursday, October-16-2025. Year C
Tuần 28 Thường Niên

Rm 3, 21-30 Romans 3:21-30
Không có sự phân biệt (Rm 3,22)

By the time Paul began writing his Letter to the Romans, the church in Rome had experienced two dramatic upheavals. The first happened around AD 49, when the emperor Claudius expelled all the Jews from Rome (Acts 18:1-2). It must have been very disruptive to the church's efforts at evangelization to have so many of its own members taken away like that. It also must have been very painful for Jews and Gentiles who had grown to love each other as brothers and sisters in Christ to suddenly be pulled apart.

The second upheaval happened in AD 54, when, upon Claudius' death, Jews were permitted to return to the city. That was, obviously, a much more joyous upheaval, but it still must have caused a significant disruption to the day-to-day lives of the believers there. Both the Jewish and Gentile believers had to learn all over again how to accept one another as full brothers and sisters in Christ.

That's why Paul placed such a strong emphasis on the truth that there is "no distinction" between Jew and Gentile (Romans 3:22). It's also why he made it clear that God was offering the gift of his righteousness to "all who believe" in his Son, Jesus (3:22, emphasis added). And it's why he later asked, "Does God belong to Jews alone? Does he not belong to Gentiles, too?" (3:29). You can hear Paul pleading for the Romans to embrace the radical unity at the heart of the gospel.

This is the beauty of the Christian life. There is indeed no distinction at all. Because everyone

Vào thời điểm Phaolô bắt đầu viết Thư gửi tín hữu Rôma, hội thánh tại Rôma đã trải qua hai biến động lớn. Biến động đầu tiên xảy ra vào khoảng năm 49 SCN, khi hoàng đế Claudius trục xuất tất cả người Do Thái khỏi Rôma (Cv 18,1-2). Việc nhiều tín hữu của chính mình bị bắt đi như vậy chắc hẳn đã gây gián đoạn rất lớn cho những nỗ lực truyền giáo của hội thánh. Chắc hẳn cũng rất đau đớn cho những người Do Thái và dân ngoại, những người đã vun đắp tình yêu thương với nhau như anh chị em trong Chúa Kitô, khi đột nhiên bị chia cắt.

Biến động thứ hai xảy ra vào năm 54 SCN, khi sau khi Claudius qua đời, người Do Thái được phép trở về thành phố. Rõ ràng, đó là một biến động vui mừng hơn nhiều, nhưng nó vẫn gây ra sự gián đoạn đáng kể cho cuộc sống hằng ngày của các tín hữu tại đó. Cả tín hữu Do Thái và dân ngoại đều phải học lại cách chấp nhận nhau như những anh chị em trọn vẹn trong Chúa Kitô.

Đó là lý do tại sao Phaolô nhấn mạnh chân lý rằng "không có sự phân biệt" giữa người Do Thái và dân ngoại (Rm 3,22). Đó cũng là lý do tại sao ông nói rõ rằng Thiên Chúa ban tặng sự công chính của Người cho "tất cả những ai tin" vào Con Người, Chúa Giêsu (3,22 phần nhấn mạnh được thêm vào). Và đó là lý do tại sao sau đó ông hỏi: "Thiên Chúa há chỉ thuộc về người Do Thái thôi sao? Người há chẳng thuộc về dân ngoại nữa sao?" (3,29). Bạn có thể nghe Phaolô cầu xin người Rôma hãy đón nhận sự hiệp nhất triệt để, cốt lõi của Tin mừng.

Đây chính là vẻ đẹp của đời sống Kitô hữu. Thực sự không có sự phân biệt nào cả. Bởi vì mọi người đều là tội nhân, nên mọi người đều

is a sinner, everyone can be redeemed. Jesus didn't die just for Jews or for Gentiles. He didn't die just for the poor or the wealthy or for the oppressed or the free. No one person and no one group can claim him as their own. Jesus belongs to everyone—and that means everyone can belong to him.

Today's reading begins with Paul announcing that "the righteousness of God has been manifested" (Romans 3:21). It was manifested at Jesus' death and at his resurrection. And it continues to be manifested every time ordinary believers put aside animosity, divisions, and prejudice in order to love each other as Jesus loves each one of us!

"Jesus, teach us to live as one in you!"

có thể được cứu chuộc. Chúa Giêsu không chỉ chết cho người Do Thái hay dân ngoại. Người không chỉ chết cho người nghèo, người giàu, người bị áp bức hay người tự do. Không một người nào hay một nhóm nào có thể tuyên bố Người là của riêng mình. Chúa Giêsu thuộc về tất cả mọi người - và điều đó có nghĩa là mọi người đều có thể thuộc về Người.

Bài đọc hôm nay mở đầu bằng lời thánh Phaolô loan báo rằng "sự công chính của Thiên Chúa đã được biểu lộ" (Rm 3,21). Sự công chính này đã được biểu lộ qua cái chết và sự phục sinh của Chúa Giêsu. Và sự công chính này vẫn tiếp tục được biểu lộ mỗi khi những tín hữu bình thường gạt bỏ hận thù, chia rẽ và định kiến để yêu thương nhau như Chúa Giêsu đã yêu thương mỗi người chúng ta!

Lạy Chúa Giêsu, xin dạy chúng con sống hiệp nhất trong Chúa!

Lc 11, 47-54

Luke 11:47-54

Những người kinh sư và Biệt phái bắt đầu thù ghét Người (Lc 11,53)

Have you ever experienced someone judging you harshly or treating you with hostility because of the way you live your faith? Maybe a relative thinks you're too lax when it comes to the way you're raising your children in the faith. Or maybe a coworker likes to tell off-color jokes around you to see how you will react. Even if it's over a "small" issue like the way you dress for Mass, someone else's disapproval can still sting. It can also make us want to retaliate against them.

Scenarios like these are a small portion of the kind of treatment Jesus received on a regular basis. If it wasn't a scribe challenging his knowledge of Scripture (Luke 10:25), it was a Pharisee critiquing his failure to wash his

Bạn đã bao giờ trải qua việc ai đó phán xét bạn một cách khắc nghiệt hoặc đối xử với bạn một cách thù địch vì cách bạn sống đức tin của mình chưa? Có thể một người họ hàng nghĩ rằng bạn không nghiêm khắc khi nói đến cách bạn nuôi dạy con cái theo đức tin. Hoặc có thể một đồng nghiệp thích kể những câu chuyện cười tục tĩu trước mặt bạn để xem bạn sẽ phản ứng thế nào. Ngay cả khi đó là về một vấn đề "nhỏ nhặt" như cách bạn ăn mặc khi đi lễ, sự không tán thành của người khác vẫn có thể gây khó chịu. Nó cũng có thể khiến chúng ta muốn trả đũa họ.

Những tình huống như thế này chỉ là một phần nhỏ trong kiểu đối xử mà Chúa Giêsu thường xuyên nhận được. Nếu không phải là một người kinh sư thách thức kiến thức của Ngài về Kinh thánh (Lc 10,25), thì đó là một người

hands (11:38). Or a whole Samaritan village refusing him entry to their town (9:51-53), or some of John the Baptist's disciples questioning if he even was the Messiah (7:20). And then there was that time when his own townsfolk tried to throw him over a cliff (4:28-29)!

In today's Gospel, we see one way that Jesus reacted to all this hostility. Speaking very directly, he called out his detractors for their hypocrisy and refusal to believe. We might read this passage as Jesus finally losing his cool and railing against them in fury. But we should remember that Jesus, more than anyone else, lived out his own teachings about loving our enemies. Remember how he wept over those who had rejected him, heartbroken that they had failed to recognize the "time of [their] visitation" (Luke 19:44). Or think of how he asked his Father to forgive the very people who crucified him (23:34). Clearly, Jesus' way is the way of love!

So how will you respond to the negative feelings that rise up when someone is hostile toward you? Will you let their words cloud your heart and move you to retaliate in kind? Or will you take these "enemies" to the Lord and ask him to give you his own love for them? It's not always easy to forgive those who hurt you, but it is always possible. In Christ, you can live in peace!

"Lord, help me to see everyone as you do. Jesus, give me your heart of love!"

Pharisêu chỉ trích việc Ngài không rửa tay (11,38). Hoặc cả một ngôi làng Samaria từ chối Ngài vào thị trấn của họ (9,51-53), hoặc một số môn đệ của Gioan tầy giả đặt câu hỏi liệu Ngài có phải là Đấng Mêsia không (7,20). Và rồi có lần chính dân làng của Ngài đã có ý xô Ngài xuống vực thẳm (4,28-29)!

Trong Tin mừng hôm nay, chúng ta thấy một cách mà Chúa Giêsu phản ứng với tất cả sự thù địch này. Nói một cách rất trực tiếp, Ngài đã chỉ trích những kẻ gièm pha Ngài vì sự giả hình và sự từ chối tin tưởng của họ. Chúng ta có thể đọc đoạn văn này như Chúa Giêsu cuối cùng đã mất bình tĩnh và nổi giận với họ. Nhưng chúng ta nên nhớ rằng Chúa Giêsu, hơn bất kỳ ai khác, đã sống theo lời dạy của chính Ngài về việc yêu thương kẻ thù. Hãy nhớ lại cách Ngài đã khóc thương những kẻ đã từ chối Ngài, đau lòng vì họ đã không nhận ra "thời điểm [họ] được viếng thăm" (Lc 19,44). Hoặc hãy nghĩ đến cách Ngài cầu xin Cha tha thứ cho chính những người đã đóng đinh Ngài (23,34). Rõ ràng, cách của Chúa Giêsu là cách yêu thương!

Vậy bạn sẽ phản ứng thế nào với những cảm xúc tiêu cực dâng trào khi có ai đó thù địch với bạn? Bạn có để lời nói của họ làm lu mờ trái tim mình và thúc đẩy bạn trả đũa tương tự không? Hay bạn sẽ mang những "kẻ thù" này đến với Chúa và cầu xin Ngài ban cho bạn tình yêu của Ngài dành cho họ? Không phải lúc nào cũng dễ dàng để tha thứ cho những người làm tổn thương bạn, nhưng điều đó luôn có thể. Trong Chúa Kitô, bạn có thể sống trong bình an!

Lạy Chúa, xin giúp con nhìn mọi người như Chúa nhìn. Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho con trái tim yêu thương của Chúa!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.